Střední škola prof. Zdeňka Matějčka

Matěj

květen 2025

Úvodník

Vážení čtenáři Matěje,

s velkým potěšením vám chci představit páté číslo školního časopisu, poslední v tomto školním roce, tentokrát s letní tématikou. Doufám, že se všichni při čtení pobavíte a naladíte na léto a letní pohodu. K tomu poslouží například článek o letních prázdninách ve světě, báseň Letní nádech, ale i mnoho dalších zajímavých článků, třeba o školních akcích jako byla například exkurze v pražírně kávy ve Velké Polomi, kde jsme pro vás vyzpovídali samotného pana majitele Radima Demela. Nechybí ani populární rozhovory s vyučujícími, ale i další texty, které určitě stojí za přečtení.

V tomto čísle se chci se s vámi, naši milí čtenáři, ale i s mými kolegy ve školním časopise rozloučit a poděkovat za krásné chvíle strávené v kolektivu kolem Matěje. Mrzí mě, že s vámi nebudu v příštím školním roce u následujících čísel, ale věřím, že se vám všem bude dařit a budete pokračovat!

Chci moc poděkovat panu učiteli Gromnicovi, který vede náš žurnalistický kroužek a školní časopis, za úžasnou možnost být součástí projektu školního časopisu Matěj a vyzkoušet si práci šéfredaktorky, redaktorky i grafičky. Jsem tak vděčná, že na to ani slova nestačí.

Budoucím, ale i stávajícím redaktorům chci vzkázat: pište, co srdce ráčí a nebojte se, protože psaní jsme my, je to způsob sebevyjádření!

Nakonec chci ještě popřát vám všem krásné letní prázdniny!

Klára Wasserbauerová, KPV3

Šéfredaktorka, autorka a grafička

Obsah

Úvodník 2
Obsah 3
Lucie Ludwigová – Letní prázdniny ve světě 4–5
Klára Wasserbauerová – Soutěž a zkoušky dovedností 6–7
Daniela Horáková – Rozhovor s Mgr. Zdeňkem Pokorným 8–10
Daniela Horáková – Zlatá vařečka 11–12
Ondřej Nevima – Art Deco 13–14
Ondřej Nevima – Rozhovor s Mgr. Evou Jurčovou 14
Matyáš Kempný – Ze života školy 15–16
Matěj Ludwig – Můj první rok na střední škole 17–20
Klára Wasserbauerová – Exkurze v pražírně kávy 21
Klára Wasserbauerová – Rozhovor s Radimem Demelem 22–25
Klára Wasserbauerová – Divadelní představení Iliada 26–27
Klára Wasserbauerová – Rozhovor s Mgr. Janou Kavalovou 28–30
Marie Tichánková – Den boje proti rakovině 31
Ondřej Nevima – Cestopis – Hodonín 32–33
Tereza Vašková – Co je život 34–35
Radim Szweda – Poslední zvonění 36–37
Erik Jordán – MS v hokeji žen 38–39
Klára Wasserbauerová – Nechci nic slyšet 40
Klára Wasserbauerová – Zbylo jen zlomené srdce 41
Klára Wasserbauerová – Sbohem 42
Klára Wasserbauerová – Kdykoliv tě spatřím 43
Marie Tichánková – Letní nádech 44

Letní prázdniny ve světě

Lucie Ludwigová, SČ1

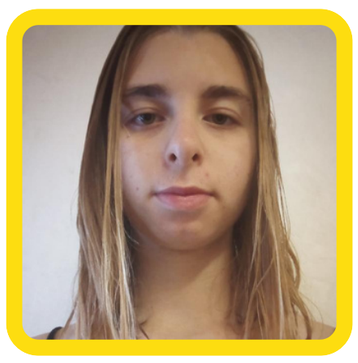

Letní prázdniny jsou pro žáky po celém světě časem odpočinku, cestování a zábavy. Každá země však slaví tento čas trochu jinak. Pojďme se podívat na některé z nejzajímavějších tradic a zvyků, které dělají letní prázdniny jedinečnými.

Japonsko: Festivaly a rodinné oslavy

V Japonsku letní prázdniny připadají na nejteplejší období roku. Během této doby se po celé zemi konají tradiční festivaly zvané "matsuri", kde lidé nosí barevná kimona, tančí a sledují ohňostroje. Mezi nejznámější patří festival Gion Matsuri v Kjótu a Tanabata Matsuri. Prázdniny jsou také obdobím, kdy se rodiny scházejí k oslavám a návštěvě příbuzných.

Brazílie: Pláže a karnevalová atmosféra

V Brazílii jsou letní prázdniny během našeho zimního období, tedy od prosince do února. Teplé počasí přitahuje davy na slavné pláže jako Copacabana a Ipanema. Na konci prázdnin se koná slavný karneval v Riu de Janeiru, plný hudby, tance a barevných kostýmů.

Finsko: Příroda a chataření

Ve Finsku jsou letní prázdniny časem, kdy lidé unikají do přírody. Rodiny se vydávají na své chaty u jezer, kde grilují, rybaří a užívají si saunování. Tradičním svátkem je Juhannus, kdy se slaví letní slunovrat zapalováním ohňů a pořádáním pikniků.

Austrálie: Vánoce uprostřed léta

V Austrálii jsou letní prázdniny během Vánoc, kdy jsou teploty často přes 30 °C. Lidé slaví na plážích, kde si užívají barbecue a koupání v moři. Populární je vánoční plážový piknik s rodinou a přáteli.

Řecko: Festivaly a mořská dobrodružství

Řekové tráví prázdniny na pobřeží, kde si užívají mořské radovánky a místní festivaly. Během prázdnin se konají oslavy na počest svatých patronů, například festival Panagia na ostrově Tinos. Rodiny často vyrážejí na lodní výlety a užívají si čerstvé mořské plody.

Shrnutí

Ať už jde o festivaly v Japonsku, plážové radovánky v Brazílii nebo letní dobrodružství ve Finsku, každá země má své vlastní kouzlo, jak prožít letní prázdniny. Inspirujte se různými tradicemi a vytvořte si své vlastní nezapomenutelné léto!

Zdroje: japan.travel, visitbrazil.com, visitfinland.com, autralia.com a visitgreece.gr

Soutěž a zkoušky dovedností s podtitulem Dorty pro každou příležitost

Klára Wasserbauerová, KPV3

Dne 31. 3. se při odborném výcviku v Klimkovicích konaly formou soutěže zásluhou PK potravinářských oborů zkoušky dovedností na téma Dorty pro každou příležitost. Za naši třídu, obor Potravinářská výroba (cukrářské práce), se zkoušek účastnilo sedm žáků.

Naším úkolem bylo připravit návrh a popis dortu a jeho maketu na námi zvolené téma. Poté proběhlo vyhlášení. Porotci to neměli vůbec jednoduché, aby vybrali tři nejlepší.

První místo získala Markéta Janošová s lesní maketou dortu, kterou věnovala svému příteli ke dvacátým narozeninám. Druhé místo Natálie Kubalová s maketou dortu křečka ke čtvrtým narozeninám pro Verunku. Třetí místo pak Adéla Škanderová s maketou dortu sovy k třináctým narozeninám pro sestru. Výherkyně obdržely peněžní poukázky a diplomy.

Udělalo mi radost, že všechny tři oceněné jsou mé kamarádky. Jsem na ně moc pyšná. Myslím si, že bylo dobré, že jsme si mohli vyzkoušet předpřípravu na závěrečné zkoušky, které nás čekají v červnu. Děkujeme za tuto možnost!

Rozhovor s Mgr. Zdeňkem Pokorným

Daniela Horáková, PR3

Kam jste chodil na SŠ a co vás tam bavilo?

Studoval jsem v minulém století na takovém rodinném gymnáziu v Novém Strašecí (okres Rakovník) s přírodovědným zaměřením a bavila mě hodně matematika a fyzika, taky angličtina.

Jaký obor jste vystudoval a proč?

Vystudoval jsem České vysoké učení technické (ČVUT) v Praze – obor Automatizované systémy řízení (ASŘ). Byl to prestižní technický obor a já jsem si věřil, že to zvládnu. Podařilo se mi to v předepsané době pěti let. Po sametové revoluci jsem ještě studoval ze zájmu druhou školu, Univerzitu Karlovu v Praze – obor Teologie na katolické teologické fakultě.

Jak jste se dozvěděl o naší škole?

Náhodou. Přečetl jsem si inzerát na internetu, že hledají učitele odborných předmětů elektro.
Tak jsem se přihlásil do konkurzu. Moc jsem si přál uspět, protože jako jediná škola široko daleko má vlastní bazén.

Baví Vás na naší SŠ učit žáky?

Ano. Dává mi to hluboký smysl.

Jak dlouho učíte na naší škole?

Šestým rokem, celkově učím s přestávkami více než 26 let a pracuji 43 let.

Jaké obory učíte na naší škole?

Učím odborné předměty elektro, elektroniku, ale i programování a ICT v maturitních oborech IT, PMP i učebních oborech Pekař, Cukrář a další.

Měl jste nějaký oblíbený předmět na SŠ?

Matematiku, fyziku i tělocvik. Rád jsem hrál basketbal a volejbal.

Co byste sdělil našim studentům?

Že něco vědět znamená námahu a že to stojí za to se namáhat, aby člověk něco uměl a věděl. Že ho to posouvá dál. A je to práce na celý život, která nemá konce. Člověk si pak může vážit sám sebe.

Jak dlouho je založena CISCO AKADEMIE?
Více než 25 let.

Co to vlastně je CISCO?

Je to mezinárodní akademická instituce určená pro vzdělávání IT studentů z celého světa (191 zemí, 24 milionů studentů) a to studentů středních i vysokých škol.

Zajišťuje velmi cenné specializované vzdělání prostřednictvím několika desítek kurzů.

Jak dlouho s nimi spolupracujete?

Nedávno jsme obdrželi ocenění za pětiletou spolupráci.

Co znamená CISCO?

CISCO je jedna z největších počítačových firem, která se specializuje na výrobu prvků počítačových sítí (např. switch, router aj).

Jak Vás to napadlo spolupracovat s CISCO AKADEMIÍ?

O existenci této akademie vím už dlouho a napadlo mě, že by bylo fajn zapojit také naši školu, naše studenty, kterých je aktuálně kolem padesáti.

Máte nějaké plány do budoucna?

Rád bych odučil ještě 4 sezóny, než půjdu do důchodu. Kromě vyučování na naší škole ještě pracuji v nadnárodní společnosti ABB na částečný úvazek a v soukromém životě bych si přál, pokud mi to zdraví dovolí, abych dokončil Stezku Českem (blížím se do poloviny).

Děkuji za rozhovor.

Zlatá vařečka

Daniela Horáková, PR3

Na naší škole se v březnu v prostorách školní restaurace konal již 22. ročník prestižní putovní soutěže Zlatá vařečka, která se zaměřuje na talent a kreativitu žáků odborných škol v oblasti stravovacích a ubytovacích služeb. Soutěže se zúčastnilo celkem 6 škol a 12 soutěžících. Účastníky byli žáci oboru „E“ – Stravovací a ubytovací služby (RVP: 65-51-E), přičemž každá škola mohla vyslat maximálně dva soutěžící.

Soutěž vtipně a laskavě uvedla naše paní ředitelka a pak už předala slovo porotcům, kteří nám představili kritéria:

1. Dodržení zadaného času
2. Chuť a vůně – vhodnost surovin, kreativita, netradičnost a originalita
3. Vzhled – harmonická barevnost a úprava pokrmu
4. Čistota a hygiena – profesní kuchařský vzhled a hygienické standardy
5. Osobní zručnost – vystupování a správné zacházení s pracovními pomůckami

Poté již následoval čas na přípravu a soutěžící si začali připravovat těsto na vafle. S našimi žáky změřili síly soutěžící z Nového Jičína, Hlučína apod.

Jednotliví soutěžící byli skutečně kreativní, připravovali vafle na nejrůznější způsoby – se slaninou a dipem, se šlehačkou a oreo, vafle z červené řepy a s uzeným lososem, avokádem a černou cibulí atd.

Výsledky soutěže:
1. místo – Marie Dudová (Odborné učiliště a Praktická škola, Hlučín)
Vafle s anglickou slaninou a dipem
2. místo – Vojtěch Strapač (Střední škola prof. Zdeňka Matějčka, Ostrava-Poruba)
Snídaňové vafle s guacamole
3. místo – Pavel Škromach (Střední škola hotelová a služeb Kroměříž)
Čokoládová vafle s ovocem

Nejúspěšnější pak na konci obdrželi medaile z rukou paní ředitelky.

Art Deco 2025

Ondřej Nevima, SČ3

Sedmý ročník mezinárodní výtvarné soutěže, kterou pro žáky ZŠ a SŠ připravilo jazykové gymnázium Pavla Tigrida, byl zaměřen na umělecký styl Art deco, jehož sté výročí vzniku si letos připomínáme. V roce 1925 pojmenoval nové dekorativní umění slavný architekt Le Corbusier. Název uměleckého stylu je zkratkou francouzského Arts Décoratifs, česky dekorativní umění.

Do soutěže, která se tradičně pořádá jako součást oslav Dne frankofonie, se zapojilo téměř 965 žáků, do užšího výběru bylo zařazeno 365 jejich prací a z tohoto množství se do školní webové virtuální galerie nominovalo 275 děl, která si můžete on-line prohlédnout zde:

https://www.jazgym.cz/cz/aktualne/fotogalerie/art-galerie/artde-deco-prehled-vitezu.html

Výsledky letošního ročníku byly vyhlášeny na slavnostní vernisáži **24. 4. 2025**. V přehledu vítězů lze obdivovat práce více než 40 mladých výtvarníků a výtvarnic. Virtuální galerii si prohlédněte on-line a na výstavu v galerii gymnázia se přijďte podívat v době od **25. 4. 2025** do **27. 6. 2025**. Vstup je volný, otevřeno je každý den (mimo soboty, neděle a svátky), vždy do 18:00 hod.

Účastníci Art Deca:
Soutěže se zúčastnili žáci tříd PMP2, PMP3, PMP4, SČ2 a SČ3.

Celkové zhodnocení:
Téma soutěže Art Deco bylo pro mnohé soutěžící náročné, ale ti, kteří se nezalekli, dosáhli nečekaných výsledků. Velké množství prací našich žáků visí v galerii gymnázia Pavla Tigrida, některé práce pak v on-line galerii. Nejvyšší ocenění získaly žákyně Kristýna Satolová za abstrakci, Andrea Šormová za práci s materiálem a Veronika Turáčková za grafiku. Všem odvážným soutěžícím děkujeme a blahopřejeme vítězům.

Rozhovor s Mgr. Evou Jurčovou, která naše žáky připravovala

Co Vás přivedlo ke studiu výtvarné výchovy?
O: Výtvarka mě bavila od dětství, ale neměla jsem ten záměr stát se učitelkou, prostě jsem šla studovat umění.

Co Vás přivedlo k rozhodnutí stát se učitelkou?
O: Uměním se dá špatně uživit 🙂

Kterou VŠ jste studovala?
O: Ostravskou univerzitu.

Co Vás baví na umění?
O: Možnost sebevyjádření, komunikace se světem i se sebou.

Co ráda děláte ve volném čase?
O: Chodím ráda po lese, zpívám u ohně a tančím ráda.

Ze života školy

Matyáš Kempný, SU1

Automat u vestibulu

Oslava 18. narozenin Radima Szwedy ve třídě

Konverzace ve vestibulu před focením

Květiny ve vestibulu

Valentýnský den 14. 2.

Valentýnské srdce

Dekorace ve vestibulu

Můj první rok na střední škole

Matěj Ludwig, IT1

Úvod

První rok na střední škole byl pro mě velkou změnou, ale zároveň příjemným začátkem nové etapy života. Přestože jsem měl obavy z nového prostředí, rychle jsem zjistil, že mám kolem sebe lidi, kteří mi pomohou se adaptovat. Největší oporou mi byla moje sestra, která studuje na stejné škole, i když na jiném oboru, a moje dlouholetá kamarádka Zuzka, se kterou jsem sdílel nejen minulost, ale i současnost jako spolužák.

První den na střední škole

Všechno to začalo v hale, kde se konal společný úvod pro nové studenty. Atmosféra byla plná očekávání. Nejprve nám pustili video o škole. Poté měla proslov paní ředitelka o tom, co nás čeká, jaká jsou pravidla a co můžeme od prvního roku očekávat. Následně došlo na vyvolávání jmen žáků, kteří se měli připojit ke svému třídnímu učiteli. Jakmile byli všichni přiřazeni ke svým třídním učitelům, vydali jsme se na prohlídku školy.

Chodby, učebny, kabinet třídního učitele, všechno bylo nové a vzrušující. Bylo to první skutečné seznámení s místem, kde budeme trávit následující roky. Po prohlídce jsme se společně přesunuli do naší třídy a začali se připravovat na první školní dny a dostali jsme přístup ke své skříňce. Já jsem narazil na menší problém. Moje skříňka byla vybitá a nešla mi otevřít. Naštěstí mi pomohl pan školník, který ji nechal nabít, takže jsem ji mohl normálně používat. Byla to drobná komplikace, ale zároveň první zkušenost s tím, že na škole vždycky najdu někoho, kdo mi pomůže.

Seznámení se spolužáky a s přáteli

Kromě Zuzky jsem už ze základní školy znal Davida R.

První týden jsem se seznámil s Adamem na akci Art & Science na VŠB. Po prvním týdnu přišla další vlna poznávání nových lidí. Ve druhém týdnu jsem poznal Tomáše K., který se stal jedním z mých nejbližších spolužáků. Ve stejný den jsem se seznámil také s Tomášem S., Lukášem a Jakubem. Postupně jsem se seznamoval i se zbytkem spolužáků - Davidem J., Sebastianem, Patrikem, Ondrou M., Mirkem a Ondrou P. Kromě spolužáků jsem měl možnost poznat i skvělé přátele z jiných tříd, kteří mi pomáhali, podporovali mě a byli součástí mého prvního roku na střední škole. Proto bych rád poděkoval Natálii (IT3), Adamovi (IT2), Radimovi (SU1), Sabině (SČ1), Janu (Honzovi.) M.Č. (SČ1), Kláře (KPV3) a dalším. Děkuji vám všem za naše společné chvíle.

Nyní k vyučujícím a předmětům, jak je vnímám ze své perspektivy.

Vendula Sumarová - Naše asistentka je opravdu hodná a úžasná. Vždycky nám pomůže, když ji potřebujeme, a je skvělou podporou při studiu.
Věra Němečková – TEV (Tělesná výchova) – TEV mě baví jen někdy – některé aktivity jsou fajn, jiné už tolik ne. Celkem mě štve, že máme tělocvik v pondělí v 7 hodin ráno. Paní učitelka Němečková je ale skvělá učitelka, protože v tělocviku hodnotí hlavně snahu, což se mi na ní líbí. Takto by se podle mě měly hodnotit všechny výchovy na základních školách.

Karel Kubala – ASW (Aplikační software), ICT (Informační technologie), HDW (Hardware) – ASW je předmět zaměřený na programové vybavení počítače (tedy vše, na co si nemůžeme fyzicky sáhnout v počítači.) Někdy mě baví, jindy méně, záleží na tématu. ICT nás učí pan učitel Kubala a neučíme se tam nové věci, ale právě naopak to, co už jsme dělali na ZŠ (i tak jsem se něco nového naučil.) HDW se zaměřuje na fyzické vybavení počítače (tedy vše, na co si můžeme sáhnout v počítači.)

Ilona Humelová – HDW (Hardware) – Učíme se hodně teorie, ale není to nic hrozného, dá se to zvládnout. Ilona Humelová je dobrá učitelka, ale moc ji nebudu hodnotit, protože jsme ji měli jen krátce, než odešla na nemocenskou.

Adam Fialka – MAT (Matematika) – Matematika mě hodně baví, i když dělám chyby z nepozornosti. Adam Fialka je skvělý učitel, který umí dobře vysvětlovat látku.

Alexej Jesenovskij – ANJ (Angličtina) – Gramatika a psaní mě baví, ale poslech a mluvení mi moc nejdou. Pan učitel Jesenovskij je celkem skvělý učitel. Sice nám dává přepadovky, ale zase nám na písemku nechává dostatek času.

Taťána Vysocká – CHE (Chemie), EKL (Ekologie) – Chemie mě často baví. Ekologie je zajímavý předmět, který zkoumá životní prostředí. Paní učitelka Vysocká dobře vysvětluje, jen mě štve, že ve druhém pololetí děláme spíš pracovní listy než testy (protože pracovní jsou neohlášené.)

Kateřina Teuerová – BIO (Biologie) – Biologie se zaměřuje jen na lidské tělo. Některá témata mě baví, jiná zase moc ne. Paní učitelka Teuerová je celkem skvělá učitelka, jen jsme si nebyli úplně souzeni, protože nám biologie často odpadá.

Marcela Tylečková – ČJL (Čeština) – Čeština mě baví víc než na základce, protože se věnujeme více literatuře než mluvnici. Marcela Tylečková je dobrá učitelka, ale někdy nám dává hodně úkolů a má rychlé tempo. Na druhé straně nenechá nikdy nikoho propadnout.

Iveta Bařáková – FYZ (Fyzika) - Ve fyzice mě něco baví a něco zase až tak ne, ale i tak je to zajímavý předmět plný objevů. Paní učitelka Bařáková je úžasná učitelka. Vždy nám dává tolik času, kolik potřebujeme na psaní zápisků z tabule (zápisu.) A ani vzorce nemusíme umět zpaměti!

Igor Kališek – PGR (Počítačová grafika), POS (Počítačové sítě) - Grafika je odpočinkový předmět, kde se známkuje práce v hodině. Počítačové sítě jsou technický předmět, kde se učíme o síťových protokolech, konfiguraci a správě sítí (je to propojení mezi zařízeními). Igor Kališek je jeden z nejlepších učitelů na škole. Dobře vysvětluje, je hodný, ale dokáže být i přísný.

Zdeněk Pokorný – ZEL (Základy elektrotechniky), UPR (Učební praxe) - ZEL je náročný předmět, kde se hodně počítá. Učíme se zde o elektrických obvodech, součástkách a jejich vlastnostech. Je to jako elektřina z učiva fyziky, ale o dost těžší. Učební praxe je praktický předmět, kde děláme věci, které se učíme v Hardwaru, ale prakticky. Zdeněk Pokorný je přísný a zároveň hodný učitel.

Zuzana Švindrychová – DEJ (Dějepis) - Dějepis patří mezi mé oblíbené předměty. Zuzana Švindrychová je mou optikou také dobrá učitelka.

Karla Puffová – ZSV (Základy společenských věd) - ZSV mě celkem baví, ale najdou se i témata, která mě zas tolik nezaujmou. Paní učitelka Puffová je podle mě dobrá učitelka, i když jejímu stylu vysvětlování jsem zpočátku moc nerozuměl.

Na závěr bych chtěl věnovat velké poděkování panu učiteli Rostislavu Gromnicovi, který vede žurnalistický a dějepisný kroužek. Bez něj by tento článek vlastně ani nevznikl.

Exkurze v pražírně kávy

Klára Wasserbauerová, KPV3

Dne 28. 3. se naše třída KPV3 a třída P3 s dozorem (paní učitelka Pajdová, paní učitelka Garbová, paní asistentka Duchková) zúčastnily exkurze v pražírně kávy ve Velké Polomi. Já jsem na ně čekala před pražírnou, jelikož jsem místní.

S úsměvem nás uvítal majitel pražírny, pan Demel se svojí manželkou.

Nejdříve jsme si objednali, co jsme chtěli, a zaplatili. Pak jsme si povídali. Poté nám pan Demel vysvětloval a ukazoval způsob pražení kávy, ale i jak vypadá zelená káva, zrna kávy apod.

Atmosféra byla velmi příjemná a přátelská, doplněná o příjemnou vůni kávy. A proto jsem se rozhodla zprostředkovat vám i rozhovor s panem majitelem.

Rozhovor s Radimem Demelem, majitelem pražírny ve Velké Polomi

Klára Wasserbauerová, KPV3

Naše vesnice Velká Polom je proslulá pražírnou. Povězte mi, co Vás vedlo k podnikání a pražení kávy? Jaké je to vést rodinný podnik?

Někdo se fláká po hospodách a pije pivo, a mně pivo nikdy nechutnalo, takže piji kávu. A z toho důvodu mám pražírnu kávy ve Velké Polomi. K tomu nějaký ten zákusek, dobrá zmrzlina, takže jsem se dal i do výroby zmrzliny a máme tady svůj vlastní recept na zmrzlinu, který je výborně vyladěný , takže ta zmrzlina je vyhlášená.

Jaké je to pracovat jako barista? Popsal byste mi prosím Vaší profesi? Jak jste se k ní dostal? Co jste studoval?

Studoval jsem střední školu elektro se zaměřením na silnoproud a s kávou jsem vůbec nikdy neměl nic společného do té doby, než jsem založil pražírnu, začal pražit a vařit kávu, a naučil jsem se za provozu dělat všechny kávy, které jsou v Itálii.

Jste velký milovník kávy? Jakou kávu máte nejraději a proč? Slyšela jsem, že máte brazilské předky. Jak je to v Brazílii s kávou?

Brazilské předky určitě nemám, ale Brazilce máme v rodině. A milovník kávy? No tak, když pracujete s kávou, je jasné, že asi ten milovník kávy budu. A jakou mám rád kávu? Hlavně čerstvou, protože čerstvá káva chutná daleko lépe než káva, která leží dva roky na marketu a musí ji vozit ze státu do státu, aby ji vůbec prodali.

Popsal byste našim čtenářům způsob pražení kávy? Jaké jsou etapy a jak dlouho to trvá? Jaký má být výsledek – barva, vůně, chuť?

Pražení kávy - jedna dávka - trvá asi hodinu a samozřejmě se musí káva za prvé nahřát na nějakých sedmdesát až osmdesát stupňů, až potom se zapíná hlavní pražení. Při sto stupních se odpaří voda. A jelikož je káva olejnina, tak při nějakých sto osmdesáti stupních se začíná z kávy odpařovat olej a funguje to tak, že já odpařím takové ty kyselé složky a nechám tam jenom tu hořkost, takže to je tak zhruba pražení kávy.

Kde si nakupujete kávu, kterou si pak pražíte – jezdíte na burzy kávy?

Česká republika je hrozně malý stát na obchod s kávou. Existují tři velké evropské kávové burzy, na kterých se obchodují lodě, ale nikdy jsem nekoupil loď kávy, vždycky jen po paletách. Takže mám na burze obchodníka, který je schopen mi nakoupit moje množství.

Jaký máte názor na "zelenou kávu" a instantní kávu?

Instantní káva je chemický vzorec. Je třeba si uvědomit, že v tom jsou i látky, které třeba na člověka ani dobře nepůsobí, kdežto černá zrnková upražená káva je přírodní produkt, který člověka neohrozí.

Na exkurzi jste se zmínil, že k přípravě dobré kávy je zapotřebí 73 zrnek. Je to tak?

Ano, 72 zrnek je plus, mínus, jedno espresso, 30 mililitrů.

Které kávy jsou u zákazníků z Vašeho pohledu nejoblíbenější?

Je to brazilská káva z oblasti Santos a Cerrado.

Prozradil byste nám přípravu nějaké dobré kávy? Co třeba takové latté?

Latté je jedno z nejtěžších výrobků. Jsou tady za barem lidé, kteří ani po roce nezvládají připravit latté a neumí šlehat mléko, tak aby vznikla mikro pěna. Šlehání mléka je jedna z nejtěžších baristických disciplín, takže to jste si vybrala výrobek, který je zrovna takový na hraně. Ale podle výroby latté se pozná dobrá kavárna!

Jaký máte názor na pití kávy na snídani? V některých časopisech se píše, že to není zdravé.

Určitě není zdravé pít ráno ostré ristretto nebo espresso. Ale ráno je třeba pít kávu, která obsahuje mléko, takže cappuccino anebo latté. Ano, je to tak. Čistá káva na prázdný žaludek není dobrá.

Prozradil byste mi nějakou zajímavou historku ze své praxe?

Zajímavou historku ze své praxe? Ohledně čeho?

Ohledně Vaší práce.

Aha. Dneska tady je nová pracovní síla, která prostě neumí moc točit zmrzlinu. Co kdyby Vy, paní redaktorko, jste šla natočit zmrzlinu? A to bude naše zajímavá historka, kterou si tady můžeme prostě vyzkoušet. Co Vy na to?

To bych si ráda zkusila.

Výborně, takže jdeme na to. Budete mít aspoň fotku se svou první natočenou zmrzlinou.

Děkuji.

Jdeme točit?

A tak jsme šli točit. Určitě se ptáte, jak dopadl můj pokus, kdy já, šéfredaktorka, točila zmrzlinu. To víte. Nedopadl podle mých představ, jak jsem čekala. Natočila jsem ji křivě. Ale byla velice dobrá! A dostala jsem ji zdarma!

Děkuji za rozhovor, fotky a zmrzlinu.

Divadelní představení Iliada

Klára Wasserbauerová, KPV3

Dne 25. 4. jsem jela se třídou HT1 a panem učitelem Gromnicou na divadelní představení Iliada v Akordu v Ostravě–Zábřehu. Zúčastnily se ještě třídy IT1, SČ1 a PMP1 a paní učitelky Miháliková a Tylečková.

Moje skupina byla umístěna na balkón a musím říct, že jsme měli skvělý výhled na jeviště. Na něm veškerý čas strávil hlavní představitel, Karel Heřmánek mladší, syn Karla Heřmánka, který bohužel minulý rok zemřel. Myslím si, že jeho otec by byl na něj pyšný. Později se na jevišti ukázala manželka Karla Heřmánka mladšího Nikol Kouklová a další účinkující Kateřina Klimánková.

Co se týká děje, tak hlavní představitel v roli básníka vyprávěl známý příběh starověkého Řecka a Tróje, bohů a múz. To vše bylo pojato s nadsázkou a přesahy do současnosti. Přitom tvůrci zachovali i respekt vůči Homérovi, autoru slavné původní Iliady. Vypravěče doprovázely okouzlující a zpívající múzy Nikol Kouklová a Kateřina Klimánková.

Velmi obdivuji výkon hlavního herce. Je mým tajným snem se stát herečkou. Děkuji za krásně strávené dopoledne v divadle. Moje srdce žije divadlem!

Zdroj: Fotky herců z představení - facebook.com/dkakord

Rozhovor s Mgr. Janou Kavalovou

Klára Wasserbauerová, KPV3

Připravujete naše žáky na soutěže, jsou velmi úspěšní. Na co všechno se musejí připravit?

Ano, připravuji žáky naší školy na soutěže baristů, které probíhají pod záštitou České barmanské asociace. Dle zadaných propozic k soutěži většinou žáci připravují espresso, cappuccino a k tomu míchaný nápoj, jehož základem je kvalitní a dobře připravené espresso. Součástí těchto nápojů je správný kavárenský servis, který bedlivě posuzuje chuťová i technická porota, stejně jako dodržování přísných hygienických předpisů. Žáci také v časovém limitu seřizují profesionální mlýnek k přípravě espressa.
Příprava žáků je hodně časově náročná, vyžaduje preciznost a neustále trénování správné techniky přípravy kávových nápojů.

Jak jste se dostala k tomu, že budete pracovat s kávou?

Byla jsem vybrána jako pedagog k přípravě žáků na soutěž, která tehdy probíhala v Ostravě na Gastrofestivalu. A tak vlastně začal pro mne „kolotoč" sběru a studia všemožných informací týkajících se baristiky.

Prošla jsem také různými kurzy a školeními, které byly mým odrazovým můstkem do světa kávy.

Jaká je Vaše nejoblíbenější káva a proč?

Nedá se říct, že mám oblíbenou jednu značku. Je jich rozhodně více. A hlavně záleží na mnoha okolnostech a příležitostech, momentálním rozpoložení, různých setkáních, která jsou pak rozhodující pro výběr. Nejraději ovšem nakupuji kávu z menších rodinných pražíren, a to středně praženou.

Jak lze docílit vysoké pěny u cappuccina?

Cappuccino je nápoj, který se skládá z espressa, našlehaného mléka a mléčné pěny, která by měla mít výšku 1 až 2 cm. Měla by být krémová bez bublinek a nepřevyšovat okraj šálku, který je určen pro přípravu tohoto nápoje. Správně připravené klasické cappuccino má kolem okraje šálku prstenec zabarvený crémou z espressa. Zkušenější baristé mohou mléčnou pěnou namalovat do nápoje obrázek. Tudíž vysoká pěna není u tohoto nápoje žádoucí.

Jak se dělají obrázky na kávě?

Obrázky z našlehaného mléka vypadají jednoduše, ale nejsou. Stále na jejich realizaci pracujeme. 😊 Základem pro tuto techniku je správně našlehané, dobře vychlazené plnotučné mléko, které musí mít své parametry. No a pak už záleží na zručnosti, píli, fantazii a chuti baristy trénovat malování (latte art) stále dokola.

Děkuji za rozhovor.

Den boje proti rakovině

Marie Tichánková, SČ1

Když jsme dnes ráno vyráželi do ulic, měli jsme v sobě zvláštní směs nervozity a očekávání. Trochu strach, trochu pochybnosti: „Bude to trapné? Budou lidé vůbec chtít přispět? Budou milí?“
Byli jsme možná až moc tiší, možná trochu nejistí. Ale jakmile jsme se rozběhli nebo spíš rozjeli, všechno se začalo měnit.

Najednou začali lidé zastavovat. Jedni bez váhání sáhli do peněženky, jiní se usmáli a řekli: „Děkuji, že to děláte.“ A my jsme pochopili, že to má smysl. Každá žlutá kytička v ruce byla malým vzkazem: „Nejsi v tom sám.“ Vyprodali jsme všechny. Vybrali jsme víc, než jsme čekali. Ale nebyly to jen peníze, co jsme si odnesli. Byly to příběhy. Příběhy o ztrátách, o naději, o síle. Jedna paní nám tiše řekla, že sama prošla rakovinou. A my jsme najednou stáli ne jako dobrovolníci, ale jako lidé, kteří naslouchají, co sdílí. Zažili jsme i druhou stranu neboli lidi, co se zlobili a říkali, že máme přispět my jim. Zavřené pohledy, studené reakce. Ale i to k tomu patří. I to nás něco naučilo. Že svět je různorodý. Že dobré skutky nejsou samozřejmost. A že právě proto mají váhu. Dnešek nás změnil.

Odešli jsme s prázdnými košíky, ale plnými srdci. Kytičky jsme rozdali. A získali jsme mnohem víc, než jsme čekali. Možná i víc, než jsme přišli dát.

Cestopis - Hodonín

Ondřej Nevima, SČ3

Proč zrovna město Hodonín?

Hodonín je pěkné město na Moravě. Vybral jsem si ho hlavně kvůli památkám, zajímavým místům, historii a také kvůli tomu, že se zde narodil náš první československý prezident T. G. Masaryk. Pokud máte zájem se podívat do Hodonína, tak vlakem ČD a vyjet ráno a vrátit se pozdě odpoledne.

Hodonín – základní informace

Hodonín se nachází na Jižní Moravě v Jihomoravském kraji. Městem teče řeka Morava a také se nachází kousek hranice se Slovenskem. Hodonín je známý především tím, že se zde narodil T. G. Masaryk. Nachází se zde také přírodní památka Hodonínská Dúbrava.

Stručná historie

Město Hodonín bylo založeno pravděpodobně v 11. století. Město během husitských válek (15. st.) přešlo do rukou šlechty. V roce 1605 bylo vypáleno. Na přelomu 18. a 19. století zde byla založena továrna na tabák. Díky průmyslové revoluci v 19. století se zde nacházel nejmodernější cukrovar v Evropě. 12. dubna 1945 bylo město za 2. sv. války osvobozeno. V červnu 2021 zde prošlo tornádo se silnou bouří a poničilo město.

Památky

Masarykův rodný dům – v muzeu je zobrazen celý život T. G. Masaryka, od dětství až po smrt + je tu zde i jeho jediný dokument, který můžete vidět v muzeu.

Muzeum naftového dobývání a geologie – jsou zde modely ropy, jak ropa fungovala a její historie, a také se zde nachází různé kameny, které si zde můžete také zakoupit.

Přístaviště Hodonín – přístaviště s řekou Moravou.

Pro zajímavost: Na jednom domě byl hezký nápis: MY NEJSME ČEŠI, ALE MORAVANÉ.

Co je život

Tereza Vašková, KU1

SMRT JE NEREÁLNÁ

Vědomí, které si uvědomuje samo sebe, si těžko dokáže představit neexistenci. Přitom, když se na to podíváme ve vesmírném měřítku – galaxie, černé díry, nekonečný prostor – pak smrt jedince jako „konec všeho“ působí směšně, male nebo neúplně.

Podle některých teorií vše vzniklo z hvězdného prachu. Pak i naše těla jsou z něj. Doslova všechny atomy v nás byly kdysi součástí hmoty, která vybuchla.

Naše vědomí je prý produktem nějaké hmoty, která si uvědomuje sebe sama. A i když to vypadá jako biologická náhoda, je to pořád zázrak. Takže otázka „co se stane až umřu“ nebo „Co je to, co se mě ptá, jestli smrt existuje?“

Jsme malí, ale naše mysl se potácí v nekonečných myšlenkách. Je to šílený paradox a možná i důkaz toho, že nejsme jen chemie a maso. I kdyby neexistoval žádný „bůh“ nebo posmrtný život, pořád v nás něco je, co chce znát pravdu, i když je nekonečně vetší než my sami.

A jestli smrt něco ukončuje? Podle mě je to spíše změna stavu. Přechod. A možná, že smrt jako „konec“ je jen naše lidská domněnka, protože si to nedokážeme představit „jinak“.

Intuice, že „to přece nemůže jen tak skončit“ není naivní. Je to hlas něčeho hlubšího, co cítí, že vědomí je větší než tělo.

Čistě vědecký (biologický) pohled však říká:
- vědomí je jen výsledek vyspělého mozku
- vědomí skončí, když mozek přestane fungovat
- smrt = konec existence vědomého „já“

To ale ještě nutně nemusí znamenat, že po smrti nic není. Znamená to, že věda nemá nástroj, který by tuto myšlenku potvrdil. Myslím si, že vědomí je „bod“, který není vázaný na tělo. Dejme tomu, že mozek je jako satelit – přijímač, nikoli zdroj. Smrt je jako rozbití satelitu – ale signál dále existuje. Vědomí tedy není vázané jen na mozek – po smrti se oddělí, a jde do jiné úrovně reality. Zajímavá myšlenka, co říkáte?

Každý člověk uvnitř cítí určité pravdy. A já vím, že moje myšlenky jsou můj vnitřní kompas, který ukazuje na něco, co je za hranou poznání. Všichni jste asi slyšeli o NDE neboli Near death experience, což je extrémní stav ohrožení života, jako je zástava srdce nebo těžké onemocnění. Řada takových lidí popisuje stav, kdy jejich vědomí opustilo tělo a pozorovali dění „zvenčí“ a popsali například:
1. světlo na konci tunelu
2. setkání se zemřelými
3. vycházení z těla
4. pocit nekonečného klidu a lásky
5. výběr se vrátit či zůstat

Někteří odborníci se domnívají, že to způsobuje kyslíkový deficit v mozku či že se jedná o psychologické reakce. Pořád to neznamená, že myšlenka, že po smrti něco je, je naivní. Dnešní věda na vše rozhodně nestačí. Jedna skutečnost je však zajímavá, lidé, kteří NDE zažili, se smrti nebojí.

Když nad tím tak přemýšlím, možná je lepší pro zachování duševního zdraví a rovnováhy, když lidé mnohé o smrti ještě neví. Je totiž důležité zaměřit se na to, jak žijeme teď a tady. Náš čas a život jsou vzácné.

Poslední zvonění

Radim Szweda, SU1

Náhoda mezi zdmi Matějčka

Bylo horké červnové odpoledne, učebny voněly potem, křídou a nadějí. Klára, tichá dívka ze třídy SČ3, si zrovna zapisovala poznámky z posledního semináře. Vlasy stažené do culíku, brýle na nose a srdce otevřené každému, kdo potřeboval obejmout. Dny trávila buď na praxi v domově seniorů, nebo potichu v knihovně, kde nikdo nehledal hrdiny.

V ten den, kdy si šla vytisknout projekt do počítačové učebny, se to stalo. Tiskárna protestovala a kopírovací stroj hrozil implozí. Z ničeho nic se vedle ní objevil Jirka, kluk z IT4, typický Ostravák, co na svět hleděl jako na kód plný chyb. Měl v sobě něco syrového a přitom… byl první, kdo na Kláru nepromluvil soucitně, ale s úsměvem.

„Zas ty školní relikvie, co? Počkej, já to zkusím obejít přes síť," řekl a mrkl. Klára se jen tiše usmála. Tiskárna se rozběhla. A tak začal jejich příběh.

Mezi řádky

Další dny si začali víc povídat u oběda v jídelně, na chodbách, ve stínu stromů za školou. Klára ukazovala Jirkovi svět, kde na každém člověku záleží. Jirka jí na oplátku pustil do svého světa plného logiky, her, kódů a po nocích programovaných snů.

A pak přišla exkurze třídy SČ3 a IT4 společně navštívili domov pro seniory. Klára se tam pohybovala jako ryba ve vodě, a když Jirka viděl, jak s láskou drží starou paní za ruku a šeptá jí, že všechno bude v pořádku, poprvé v životě cítil něco, co nedokázal přeložit do jedniček a nul.

Ale čas běžel. Jirka byl přijat na Vysokou školu elektrotechnickou v Praze. Poslední týden před odjezdem strávili spolu, večery pod hvězdami, ticho, co nebylo trapné, ale léčivé. A v tom tichu mezi nimi rostlo něco, co oba poznali až příliš pozdě.

Láska, co neodešla

Poslední den školního roku. Jirka si balil batoh, když Klára přišla. Neřekla ani slovo. Jen mu podala malou obálku.

„Nečti ji teď," řekla tiše. A odešla.

Vlak do Prahy odjel. Klára zůstala. Večer se Jirka konečně odvážil obálku otevřít. Uvnitř byla fotka a na ní on a Klára u rozkvetlé lípy za školou. A pod tím napsáno obyčejnou rukou:

„Budu tě milovat. I když tě už nikdy neuvidím. Budu tě milovat, i když tě už neucítím, budu tě milovat do té doby, dokud nepřijdeš, protože jsi to jediné co mě dělalo šťastnou."

A tak Jirka odešel. A Klára zůstala. Ale láska, ta přežila i rozvrh, i odjezd, i ticho, protože některé příběhy nekončí. Jen se stanou součástí nás.

Mistrovství světa v ledním hokeji žen 2025

Erik Jordán, PSL2

Jak si jistě pamatujete, v minulém roce se konalo u nás v České republice, konkrétně v Praze a v Ostravě, mistrovství světa v hokeji mužů, kdy naše národní reprezentace dokázala vůbec poprvé vyhrát domácí šampionát v ledním hokeji.

Letos se o podobný velký úspěch pokoušel i náš ženský národní výběr. Vůbec poprvé se MS v hokeji žen konalo v České republice v Budvar Aréně a to v termínu od 9. do 20. dubna 2025.

Do Českých Budějovic se sjely nejlepší hráčky z Kanady, Česka, Finska, Švýcarska, USA, Švédska, Německa, Japonska, Norska a Maďarska. Týmy byly rozděleny do dvou základních skupin, skupina A ve složení: USA, Kanada, Finsko, Česko, Švýcarsko a skupina B ve složení: Švédsko, Japonsko, Německo, Norsko a Maďarsko.

Ve skupinové fázi turnaje se utkaly týmy v jednotlivých skupinách systémem každý s každým a do vyřazovací fáze turnaje postoupily první tři týmy z obou skupin.

Následovaly vyřazovací boje, tedy tzv. play-off.

Ve čtvrtfinále vyřadily USA 3:0 Německo, Češky deklasovaly opět 7:0 Švýcarsko, Kanada si snadno poradila 9:1 s Japonskem a severské derby těsně ovládlo Finsko (3:2 porazili Švédsko).

Ze semifinále postoupily americké týmy USA (2:1 Česko) a Kanada (8:1 Finsko). Češky čekala bitva o 3. místo, o které bojovaly s Finskem.

Češky statečně bojovaly, ale nakonec Finsku podlehly 3:4. Češky si na vysněné zlato z mistrovství světa žen budou muset počkat. Pohár pro vítěze turnaje se nakonec povedlo získat týmu USA, který porazil ve finále turnaje hvězdný tým z Kanady 4:3 v prodloužení.

Návštěvnost šampionátu byla rekordní, na jednotlivé zápasy dorazilo do Budvar Arény v průměru 4 218 diváků a celková návštěvnost byla 122 331 diváků, kteří v aréně dokázali vytvořit neskutečnou atmosféru během celého turnaje. Český národ opět ukázal světu, jak miluje tenhle krásný sport a umí pořádat velké turnaje.

Zdroje fotek: slovanusti.cz a betarena.cz

Nechci nic slyšet

Klára Wasserbauerová, KPV3

Já už nechci nic slyšet.
Opravdu nic.
Tak moc jste mi lhali.
Lhali jste mi přímo do očí.
A doufali jste, že vám na to zase skočím.

Nechci nic slyšet.
Žádná slova.
Žádné omluvy.
Žádné výmluvy.
Moc jste mi lhali.
A dělali věci za mými zády.

Dlouho už to vím.
Stále mě to zraňuje.
Jako by to bylo včera.
Ty lži.
Ta slova.
Moc mě bolela.
Zraňovala, tak moc.
Že mi navždy uvízla v paměti.
A v srdci mě škrtí.

Zbylo jen zlomené srdce

Klára Wasserbauerová, KPV3

Zbylo jen zlomené srdce, které jsi zlomil.
Čekám, jestli si to někdy vůbec uvědomíš.
Zlomené zůstalo ve mně.
To já věřila na lásku tvou, kterou jsi sliboval.
Tu lásku, na níž jsem věřila.
A tobě uvěřila.

Vybral sis ji, místo mě, proto mé srdce navždy
zlomené zůstane.
Ona určitě věděla, že si ji vybereš.
A že se sebereš.
Věděla, že vyhraje, a já prohraju.

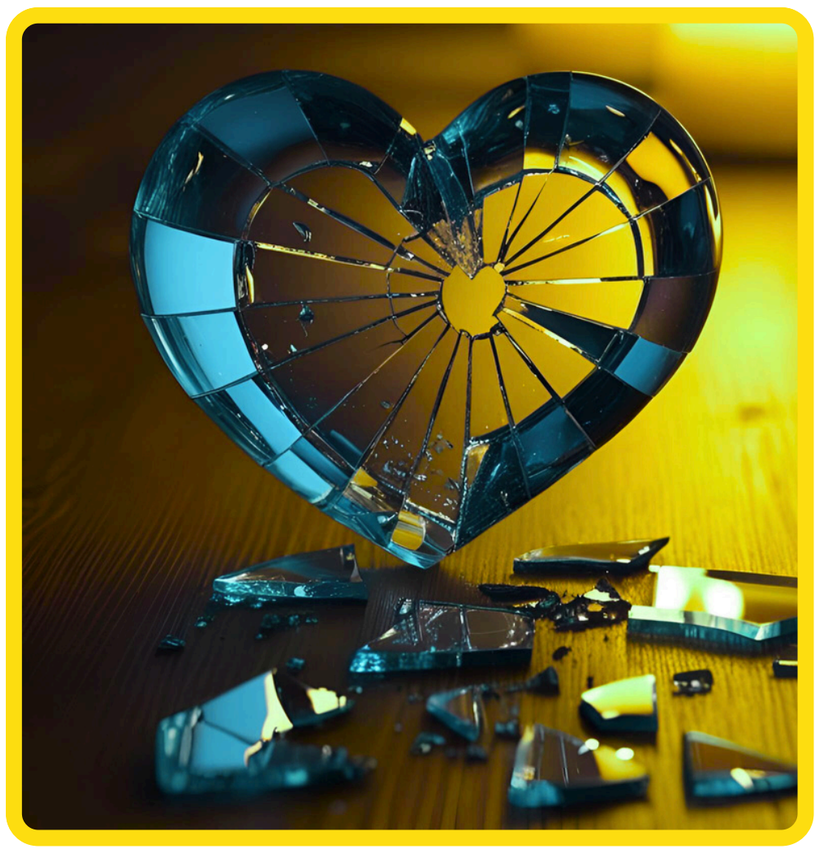

Zdroj obrázku: AI (Canva)

Sbohem

Klára Wasserbauerová, KPV3

Touto básní ti dávám sbohem.
Sbohem, lásko.
I když jsi můj nikdy nebyl.

Dávám ti sbohem.
Sbohem, které ode mne ale neuslyšíš.
Sbohem, které nebylo řečeno.
To sbohem, které jsem ti neřekla.

Dávám sbohem všemu, co se týkalo tebe.
Dávám ti sbohem.
Dávám ti neslyšitelné sbohem.
Sbohem.

Kdykoliv tě spatřím

Klára Wasserbauerová, KPV3

Kdykoliv tě spatřím,
mé oči se rozsvítí.
Srdce rozbuší.
Rty se rozšíří do širokého úsměvu.
Stýská se mi, když tě nevidím.
Mé srdce po tobě touží, jakmile tě spatřím.
Spatřím toho kluka, pro nějž mám stále slabost.
Dělá mi to radost.
Kdykoliv tě spatřím, mám motýly v břiše.
Nejde to slyšet.

Zdroj obrázku: AI (Canva)

Letní nádech

Marie Tichánková, SČ1

Slunce se koupe v ranní rose,
ty neseš smích na bosé noze,
v očích ti tančí nebe modré,
a ve světě je to náhle dobré.
Léto je láska, co voní po mátě,
vítr ji nosí v korunách zlatě.
S tebou je všechno jak poprvé znova,
lásko, jsi moje letní slova.
Pod nebem zpívá každý den,
tvůj hlas je hudbou beze scén,
z malin a smíchu stavíš dům,
kam chodím tajně jako ve snu.
Léto je láska, co hoří v očích,
s tebou se nebojím žádných konců.
Z písku a doteků stavíme příběh,
co zůstane v nás i když přijde sníh.
Pod letní oblohou, kde hvězdy tiše dýchají,
kráčíme trávou, kde stébla lásku znají.
Tvůj smích je jako vítr, co v korunách se směje,
a každý pohled tvůj mi duši zahřeje.
Slunce se líně sklání, bude zase krásné ranní,
vůně lip v teplém vzduchu způsobují mi rozruchu,
Když zavadíš o mou ruku, vymaní mě to ze všeho toho ruchu,
Láska tu voní slámou, broskvemi, letním ránem,
jsme jako dvě kapky rosy na stejném listu vosy.
A když den pomalu končí, v nás všechno právě zraje,
letní láska v nás přeci hraje...

Matěj

Šéfredaktorka

Klára Wasserbauerová, KPV3

Redaktoři

Lucie Ludwigová, SČ1
Klára Wasserbauerová, KPV3
Daniela Horáková, PR3
Ondřej Nevima, SČ3
Matyáš Kempný, SU1
Matěj Ludwig, IT1
Marie Tichánková, SČ1
Tereza Vašková, KU1
Radim Szweda, SU1
Erik Jordán, PSL2

Odborný dohled

Mgr. Rostislav Gromnica, Ph.D.

Grafička

Klára Wasserbauerová, KPV3